

عنوان مقاله:

بررسی راهبردهای سامان دهی فضایی-مکانی سکونتگاه‌های غیررسمی (مطالعه موردی: تپه مراد آب کرج)

محل انتشار:

فصلنامه شهر اینمن، دوره 7، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده‌گان:

سیدعلی شریفی - دانشجوی دکتری گروه شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

کرامت‌الله زیاری - استاد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

محمد رضا خطیبی - دانشیار گروه شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده‌اسکان غیر رسمی و آلونک نشینی مسئله‌ای است که تنها مختص به کشور ایران نمیباشد بلکه بسیاری از کشورهای جهان با آن مواجه هستند. همچنین کشور ایران با توجه به اینکه جزء کشورهای در حال توسعه‌محسوب میشود همانند این کشورها از پدیده اسکان غیر رسمی رنج میبرد. مناسفانه این پدیده به سرعت در حال رشد و گسترش است و مشکلات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، امنیتی و زیست محیطی فراوانی را در اغلب شهرهای بزرگ ایران از جمله شهر کرج به وجود آورده است. بنابراین با توجه به اهمیت موضوع، این پژوهش به الگوی سامان دهی فضایی-مکانی سکونت گاههای غیر رسمی مطالعه موردی‌پیه مراد آب کرج میپردازد. شکل گیری سکونتگاه غیر رسمی و کانون زیستی تپه مراد آب کرج که از اواخر دهه ۱۵۰۰ آغاز گردید با موقعیت حاشیه‌ای در شهر کرج از ویژگهای خاصی برخوردار است. تپه مراد آب در قسمت شرقی شهر کرج در اراضی اسلام آباد واقع شده است و تحت نظارت منطقه ۱۱ از مناطق ۱۲ گانه شهرداری کرج واقع شده است. ناسامانهای و فقر مسلط بر محدوده سبب شده که مناسبات اجتماعی، فرهنگی به صورت مناسب و متناسب با سایر بخش‌های شهر در این مکان شکل نگیرد که این امر منع ارتباط و اتصال این فضا (تپه مراد آب) در خود چند پارگی و منزوی و درونگرا در ارتباط با دیگران

کلمات کلیدی:

کلید واژه: سکونت گاههای غیر رسمی، فضایی، مکانی، تپه مراد آب کرج، ساماندهی

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2035873>
